

Ίστορικά - Έθνικά

■ 28η Ὀκτωβρίου 1940

Ἑλένη Ἰωαννίδη* Μάνα τοῦ Ἔπους τοῦ '40

Ἡ **ἐπέτειος** τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 εἶναι μία ἀπὸ τὶς λαμπρότερες σελίδες τῆς ἐλληνικῆς ἱστορίας.

Κατὰ τὶς ὥρες ἐκεῖνες, ὁ λαός μας στάθηκε ὀρθὸς μπροστὰ στὶς σιδερόφρακτες στρατιές τοῦ φασισμού καὶ ἔγραψε μὲ τὴν αὐτοθυσία του καὶ τὸν ἡρωϊσμό του τὸ ἀθάνατο **Ἔπος τοῦ Σαράντα** καὶ τῆς **Ἐθνικῆς Ἀντίστασης**.

Στὸν ἀγῶνα αὐτὸν ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν δὲν ὑστέρησε κανένας. **Ἐπώνυμοι** καὶ ἀνώνυμοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ὅλος ὁ λαός ἔτρεξε νὰ βοηθήσει.

Ἀνάμεσα στὶς γενναῖες Ἑλληνίδες ὑπῆρξε καὶ ἡ Μεσσήνια Ἑλένη Ἰωαννίδη, ἀπὸ τὴν Κυπαρισσία. **Πρόκειται** γιὰ μία σπουδαία γυναικεία μορφή, μία ἀπὸ τὶς Ἡρωῖδες τοῦ **Ἔπους τοῦ '40**. **Ἔδωσε** ἓνα ὑπέροχο παράδειγμα ἡρωϊσμοῦ στὴν τότε ἀγωνιζόμενη πατρίδα μας.

* * *

Εἶχε στείλει ἀπὸ τὴν Κυπαρισσία, στὶς 2 Φεβρουαρίου 1940, στὸν τότε Πρωθυπουργὸ τῆς Ἑλλάδας Ἀλέξανδρο Κορυζῆ**, τὴν παρακάτω συγκινητικὴ Ἐπιστολή:

«Ὁ υἱός μου **Εὐάγγελος** Ἰ. Ἰωαννίδης ἀπώλεσθη εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Κλεισοῦρας. **Παρήγγειλα** εἰς τοὺς τέσσαρας ἤδη ὑπηρετοῦντας: **Χρῆστον, Κώσταν, Γεώργιον καὶ Νίκον** νὰ ἐκδικηθῶσι τὸν θάνατον τοῦ ἀδερφοῦ των. **Κρατῶ** εἰς ἐφεδρείαν ἄλλους τέσσαρας: **Πάνον, Ἀθανάσιον, Γρηγόριον καὶ Μενέλαον Ἰωαννίδην, κλάσεων 1917 καὶ νεωτέρων. Παρακαλῶ** κληθῶσιν ὀνομαστικῶς καὶ αὐτοί, εἰς πᾶσαν περιπτω-

σιν ανάγκης τῆς πατρίδος ἢ τυχόν ἀπωλείας ἑτέρου τέκνου μου πρὸς ἐκδίκησιν ἐχθροῦ.

**Ὑστατον ἐπιφώνημα θέλει εἶναι:
Ζήτω ἡ πατρίς!».**

* * *

Ἀποστολέας τῆς ὑπέροχης αὐτῆς Ἐπιστολῆς ἦταν μία γενναία Ἑλληνίδα, μάννα δέκα παιδιῶν, ἡ Ἑλένη Ἰωαννίδη. Ἔστειλε τὴν Ἐπιστολὴν στὸν τότε Πρωθυπουργό, ὅταν ἐπισήμως τὴν πληροφορήσαν γιὰ τὸν θάνατο τοῦ παιδιοῦ της.

Τιμώντας ἡ Πατρίδα τὸ παράδειγμα τῆς ἄξιας αὐτῆς Ἑλληνίδας, ἔστησε τὴν προτομὴ της στὸν τόπο ὅπου ἔζησε, τὴν Κυπαρισσία Μεσσηνίας, στὸν ὁδὸ Δημάρχου Ἀθανασίου Ἰωαννίδη, ὁ ὁποῖος ἦταν υἱὸς της.

Μιλώντας στὰ ἀποκαλυπτήρια ὁ ἐγγονὸς τῆς Ἑλένης Ἰωαννίδη, ὁ Παῦλος Ἰωαννίδης, εἶπε μεταξύ τῶν ἄλλων:

«**Ἡ** γιαγιά μου εἶναι ἐκείνη πού προσέφερε θυσία στὴν πατρίδα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ παιδί της, τὸν Βαγγέλη, πού σκοτώθηκε στὶς ἐπιχειρήσεις τῆς Κλεισούρας, καὶ τὰ ὑπόλοιπα ὀκτῶ ἀγόρια της, νὰ ἐκδικηθοῦν τὸν θάνατο τοῦ ἀδερφοῦ τους.

Ἡ τιμὴ εἶναι μεγάλη, ἀνήκει, ὅμως, σὲ ὅλες τὶς μάνες πού μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο, στήριξαν καὶ στηρίζουν τὶς οἰκογένειες, τὶς κοινωνίες καὶ κατ' ἐπέκταση τὴν πατρίδα (...). **Ἡ** γιαγιά μου, Ἑλένη Ἰωαννίδη, δημιούργησε μιὰ πολυμελῆ οἰκογένεια μὲ δέκα (10) παιδιά, τριάντα δύο (32) ἐγγόνια, πενήντα πέντε (55) δις-ἐγγονα καὶ τριάντα ὀκτῶ (38) τρισεγγονα. Πορεύτηκε μὲ ἀγάπη γιὰ τὴν ἐργασία καὶ τὴν ζωὴ. Ἐξόφλησε τὸ χρέος της, πνευματικὰ καὶ ὑλικά, δίδοντας πάντα τὸ παράδειγμα».

Καὶ κατέληξε ὁ ἐγγονὸς της:

«**Στὴν** ἀπλότητα τοῦ τρόπου καὶ τοῦ χαρακτηῖρα της κρυβόταν μιὰ μεγάλη καρδιά. **Πιστεύουμε** ὅτι τιμώντας τοὺς ἄξιους, τιμᾶμε τοὺς ἴδιους τοὺς ἑαυτοὺς μας καὶ τὸ βαθύτερο ἠθικὸ νόημα τῆς ζωῆς»***.

* * *

Τιμή και δόξα στις Έλληνίδες όλων τῶν ἐποχῶν, πού δείχνουν τὸν δρόμο τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ καθήκοντος. Ὑποκλινομαστε ἐνώπιόν τους.

(*) Περιοδ. «Σύνδεσμος» Καλαμάτας, ἀριθμ. 552/Ὀκτώβριος 2020, σελ. 236-237. • Τοῦ Γ. Δ. Κούβελα. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

(**) Ὁ Ἀλέξανδρος Κορυζῆς (Πόρος, 1885 - Ἀθήνα, 18 Ἀπριλίου 1941) ἦταν Νομικός, Οἰκονομολόγος καὶ Πρωθυπουργός τῆς χώρας γιὰ μόνο 80 ἡμέρες, ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ Ἰωάννη Μεταξᾶ μέχρι καὶ τὴν 12ῃ ἡμέρα τῆς Γερμανικῆς Εἰσβολῆς. Χαρακτηρίστηκε Πρωθυπουργός τοῦ δευτέρου «Ὄχι» τῆς Ἑλλάδας στὸν Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο.

(***) Ἐφημ. «Ἐλευθερία» Καλαμάτας, 30.3.2009.

